

Kijkje in de Brusselse keuken

Vroeg op pad

Het is kwart over zeven in de ochtend. Een groep van bijna 50 senioren verzamelt zich op de Zinzendorflaan in Zeist, samen met wethouder Marcel Fluitman en de raadsleden Marcel Pluim en Vincent van Voorden. KBO/PCOB en de ASZ hebben de handen ineengeslagen om gehoor te geven aan een uitnodiging van Wim van de Camp, CDA lid en sinds 2009 Europarlementariër, om een kijkje te komen nemen in de Brusselse keuken. Interessant, want de meesten hebben de geschiedenis van de EU in hun eigen leven voorbij zien komen.

De tijdsgeest tekent de sfeer in de bus: er is helaas geen koffie aan boord, maar uit bijna elke tas komt een thuis gesmeerde boterham of een hartige reep. Het zijn moderne senioren, want behalve de boterham zit er ook een smartphone in de tas om straks foto's te maken.

Ter plekke

Fileleed blijft de groep niet bespaard, maar tegen 11 uur wordt iedereen vlakbij het Parlementarium afgezet. Daar valt meteen op dat ze zich in Brussel wel druk maken over de rechtheid van komkommers, maar dat de toegankelijkheid rond kantoren en gebouwen voor mensen die slecht ter been zijn hoognodig aandacht behoeft. Overal onhandige trappetjes. Niettemin weet iedereen het Parlementarium, het bezoekerscentrum van het Europees Parlement, heelhuids te bereiken, waar behalve veel informatie over het Parlement gelukkig ook koffie te vinden is.

Ontvangst door Wim van de Camp

Na de gezamenlijke lunch is het tijd om het Parlement zelf te gaan bezoeken. Een imposant gebouw, streng beveiligd, maar eenmaal binnen een hartelijk ontvangst door twee jonge collega's van Wim van de Camp. De dames loodsen iedereen soepel naar de ontvangstruimte waar van de Camp al klaar staat om iedereen welkom te heten.

Wim van de Camp heeft het duidelijk naar zijn zin in Brussel. Hij legt graag uit wat er allemaal wel, maar ook niet 'in Brussel' wordt besloten. Volgens hem hebben landelijke politici er nog wel eens een handje van om onaangename besluiten te verkopen onder het mom 'dat moet van Brussel', maar in werkelijkheid ligt dat natuurlijk allemaal veel genuanceerder. Wat volgt is niet alleen een kleine geschiedenisles, maar ook een les in bestuurskunde. In goed drie kwartier weet hij op een enthousiaste manier uit te leggen welke drie machtscentra Europa kent: Unie, Commissie en Raad. Geheugens worden getest, want hij maakt er een quiz van: wie is de voorzitter van die centra? Voor de liefhebbers: Jean-Claude Juncker is voorzitter van de Europese Unie, Antonio Tajani van het Europees Parlement en Donald Tusk van de Europese Raad.

Hij loopt ook nog even zijn wekelijkse agenda door. Een werkweek in Brussel is geen sinecure, zoveel wordt duidelijk. Van de Camp krijgt, op eigen verzoek, een aantal vragen en suggesties om Europa weer aantrekkelijk te maken, vooral onder jongeren. De aanwezigen maken zich hard om ook te zorgen dat alle senioren aangehaakt blijven. Niet iedereen is digitaal, dus hoe kom je dan aan informatie? Anne Louis Cammenga maakt van de gelegenheid gebruik om namens de Sint Willibrordkerk Utrecht een brief aan te bieden met zegenwensen en de oproep om de christelijke waarden en normen in Europa hoog te houden.

Meer Brussel

Van de Camp gaat rechtstreeks door naar zijn volgende bijeenkomst. De groep brengt nog een bezoek aan de publieke tribune en ondanks het geroezemoes geeft dat een goede indruk van hoe het er daar aan toegaat. Vooral de verhalen over de tolken maken indruk: stel je maar eens voor wat het betekent voor de werkdruk wanneer je simultaan van het Maltees naar het Engels en weer door naar het Bulgaars moet vertalen? Of dat een Nederlands lid begint over "oude koeien uit de sloot halen".

Na een uitgebreide fotosessie, die smartphone is niet voor niks mee, is er natuurlijk de mogelijkheid om de Grote Markt en omgeving te verkennen. Op de terugweg is het in de bus een stuk stiller dan op de heenweg. Marcel Fluitman bedankt Lia van Dijk voor het organiseren van de geslaagde, leerzame dag. Precies op tijd rijdt de bus de Zinzendorflaan weer op, zodat de chauffeur niet in de knoop raakt met het zogenaamde rijtijdenbesluit. En ja, dat is een Europese verordening, dus dat moet van Brussel.

Tekst: Carol Dohmen (www.c3mo.nl)